

Hóesés

Fölhasadt szemmel áld az ég,
havat szítál a csendje,
mintha szívemre pár marék
csodát dobálna, csenne.

Hófehér pelyhe álmaid
elénk hajolva hozza,
Istenünk kedve jár ma itt,
akárha szolga volna.

Nesztelen hull a csend-zene,
olyan örömbe pörget,
zokogni, sírni kellene
s köszönni minden könnyet.

Jégmezei hozsánna

Szél süvít a jégmezőkön,
morcosan harap,
zord hevével nem vesződöm,
nem hagyom, e rém legyőzzön,
fortyogó harag
sincs ma bennem, jó a lelkem,
lángoló, szelíd,
tűzvirágok csokra serken
véd a télnek pokla ellen,
ég felé repít
régi álmom fénycsodája,
fürge hit-fogat,
marja jég és szél dobálja,
ám a vészben kélt hozsánna
lángja nem lohad.